

(๓๑)

คำพิพากษา

สำหรับศาลใช้

คดีหมายเลขดำที่ ผบธ๒๑๔๖/๒๕๖๔

คดีหมายเลขแดงที่ ผบธ๔๔๑/๒๕๖๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลจังหวัดอุดรดิตถ์

วันที่ ๒๘ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๕

ความแพ่ง

ระหว่าง { บริษัทบริหารสินทรัพย์ ชโย จำกัด โจทก์
นางสาวกรชวัลหรือกรชวัน บุญมีรักษ์ ที่ ๑
นางลม บุญมีรักษ์ ที่ ๒ จำเลย

เรื่อง เช่าซื้อ (รถยนต์) ค้ำประกัน โอนสิทธิเรียกร้อง

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสองร่วมกันหรือแทนกันชำระเงิน ๑๕๐,๒๖๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ จำเลยทั้งสองขาดนัดยื่นคำให้การ แต่ศาลเห็นสมควรสืบพยานตามข้ออ้างของโจทก์ เพื่อประโยชน์ในการพิพากษาหรือมีคำสั่งชี้ขาดคดี จึงมีคำสั่งให้สืบพยานเกี่ยวกับข้ออ้างของโจทก์ ไปฝ่ายเดียวตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๙๘ ทวิ วรรคสอง ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๗

พิเคราะห์พยานหลักฐานตามที่โจทก์นำสืบโดยตลอดแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๓ โจทก์รับโอนสิทธิเรียกร้องจากธนาคารเกียรตินาคินภัทร จำกัด (มหาชน) ที่มีต่อจำเลยทั้งสอง โจทก์มีหนังสือบอกกล่าวแก่จำเลยทั้งสองแล้ว กล่าวคือ เมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๑ ทำสัญญาเช่าซื้อรถยนต์ยี่ห้อ Nissan รุ่น ALMERA E ๑.๒ คันหมายเลขทะเบียน ๒ กข ๘๐๖๕ กรุงเทพมหานคร จากธนาคารดังกล่าว ในราคา ๔๓๐,๖๒๔.๓๔ บาท

/ตกลงผ่อนชำระ ...

ศาลยุติธรรม Court of Justice

เอกสารอิเล็กทรอนิกส์ฉบับนี้ได้จัดทำหรือแปลงให้อยู่ในรูปแบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งใช้แทนต้นฉบับได้ ตามข้อกำหนดของประธานศาลฎีกาว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๓ และเก็บรักษาในระบบอิเล็กทรอนิกส์ของสำนักงานศาลยุติธรรม

การส่งพิมพ์ถือเป็นสำเนาเอกสาร เลขอ้างอิง : CDN-E2507298544516 ออกให้ ณ วันที่ 2025-07-29 T16:29:58 +0700 (สามารถตรวจสอบเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ทางเว็บไซต์ศาลยุติธรรม ได้ไม่เกิน 90 วันนับแต่วันดังกล่าว)

ผู้จัดทำพิมพ์ นายอัศรชัย จันทร์ขอนแก่น โดยการขอคัดถ่ายและได้รับอนุญาต ณ วันที่ 29 ก.ค. 2568 เวลา 16:29:58 น.

ผู้ยื่นเอกสาร นางณัฏฐาพรรณ ศรีสุขธนาโชติ ณ วันที่ 11 มี.ค. 2565 เวลา 11:59:46 น. (กรณียื่นฟ้องหลังเวลา 16.30 น. หรือวันหยุดราชการ ถือว่าการยื่นมีผลในวันทำการถัดไป)

- ๒ -

ตกลงผ่อนชำระเป็นงวดรายเดือน จำนวน ๘๔ งวด ๆ ละ ๕,๑๒๗ บาท เริ่มชำระงวดแรกวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๖ และภายในวันที่ ๑๕ ของทุกเดือนถัดไป โดยมีจำเลยที่ ๒ เป็นผู้ค้ำประกัน หลังจากทำสัญญาจำเลยที่ ๑ ชำระค่าเช่าซื้อมาเพียง ๓๒ งวด รวมเป็นเงิน ๑๖๔,๐๖๔ บาท โดยผิดนัดตั้งแต่วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๙ จากนั้นไม่ชำระอีก จำเลยที่ ๑ จึงเป็นฝ่ายผิดสัญญา ต่อมาวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ ธนาการดังกล่าวติดตามนำรถยนต์คืนและนำรถออกขายทอดตลาดได้ราคาเป็นเงิน ๒๐๒,๐๐๐ บาท ธนาการแจ้งให้จำเลยทั้งสองชำระหนี้ส่วนที่ขาดทุนแล้ว จำเลยทั้งสองเพิกเฉย แต่ที่โจทก์เรียกร้องให้จำเลยที่ ๑ รับผิดในราคารถส่วนที่ขาดเป็นเงิน ๖๔,๕๖๐ บาท นั้น เห็นว่า ราคาเช่าซื้อที่ขาดตามที่โจทก์เรียกมาเป็นราคารวมกับค่าเช่าที่โจทก์คิดไว้ล่วงหน้าตามระยะเวลาค้างงวดเช่าซื้อ มิได้มีแต่ราคาตัวรถเพียงอย่างเดียว โจทก์จึงเอาค่าเช่าซื้อที่ค้างชำระมาเป็นเกณฑ์เรียกราคาส่วนที่ขาดไม่ได้ ทั้งรถที่เช่าซื้อเป็นรถใช้แล้วและโดยปกติทั่วไปเป็นเรื่องธรรมดาที่รถย่อมต้องเสื่อมสภาพและเสื่อมราคาไปตามอายุการใช้งาน เมื่อคำนึงถึงมาตรฐานทางการค้าที่เหมาะสมภายใต้ระบบธุรกิจที่เป็นธรรม ตลอดจนจำนวนเงินที่โจทก์ได้รับจากค่างวดเช่าซื้อและการขายทอดตลาดแล้ว เห็นควรกำหนดให้เป็นเงิน ๑๒,๐๐๐ บาท ส่วนค่าเสียหายอันเป็นค่าขาดประโยชน์จากการใช้รถที่โจทก์อ้างว่าสามารถนำออกให้เช่าได้วันละ ๓๐๐ บาท เห็นว่า โจทก์นำสืบกล่าวอ้างลอยๆเกี่ยวกับจำนวนเงินดังกล่าวแต่เชื่อว่าการไม่ได้ใช้รถย่อมเกิดความเสียหายขึ้นจริง เห็นสมควรกำหนดค่าขาดประโยชน์จากการใช้รถให้วันละ ๓๐ บาท เป็นเวลา ๒๕๙ วัน รวมเป็นเงิน ๗,๗๗๐ บาท ส่วนที่โจทก์ขอเรียกค่าใช้จ่ายติดตามรถคืนเป็นเงิน ๘,๐๐ บาท นั้น ไม่ปรากฏว่าโจทก์ได้ใช้จ่ายไปจริง จึงไม่กำหนดให้ รวมค่าเสียหายที่จำเลยที่ ๑ ต้องชำระเป็นเงิน ๑๙,๗๗๐ บาท ส่วนที่โจทก์ขอเรียกดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี นับถัดจากวันฟ้องนั้น เห็นว่า เป็นการกำหนด

/ค่าเสียหาย ...

- ๓ -

ค่าเสียหายไว้ล่วงหน้าอันมีลักษณะเป็นเบี้ยปรับซึ่งสูงเกินส่วน เห็นสมควรกำหนดให้ในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี สำหรับจำเลยที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้ค้าประกัน เมื่อโจทก์มีหนังสือบอกกล่าวทวงถามให้ผู้ค้าประกันชำระหนี้เกินกว่า ๖๐ วัน นับแต่จำเลยที่ ๑ ลูกหนี้ขึ้นต้นผิदनัด ย่อมหลุดพ้นจากความรับผิดชอบในดอกเบี้ยและค่าสินไหมทดแทน ตลอดจนค่าภาระติดพันอันเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้รายนั้นบรรดาที่เกิดขึ้นภายหลังเมื่อพ้นกำหนดเวลาแล้ว ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๘๖ วรรคสอง โจทก์จึงมีสิทธิเรียกให้จำเลยที่ ๒ ร่วมรับผิดชอบค่าขาดประโยชน์จากการใช้รถได้เพียง ๖๐ วัน นับแต่วันที่จำเลยที่ ๑ ผิदनัดเท่านั้น ซึ่งเป็นเงินค่าขาดประโยชน์จากการใช้รถรวมเป็นเงิน ๑,๘๐๐ บาท ในส่วนของค่าขาดราคาที่โจทก์เรียกมานั้นถือเป็นค่าสินไหมทดแทน และค่าติดตามรถคืนเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้อย่างหนึ่งซึ่งเกิดขึ้นภายหลังจากพ้นกำหนด ๖๐ วัน นับแต่จำเลยที่ ๑ ผิदनัดจำเลยที่ ๒ ผู้ค้าประกัน เป็นอันหลุดพ้นความรับผิดชอบ

พิพากษาให้จำเลยที่ ๑ ชำระเงิน ๑๙,๗๗๐ บาท แก่โจทก์พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับถัดจากวันฟ้อง(ฟ้องวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ หากจำเลยที่ ๑ ไม่ชำระให้จำเลยที่ ๒ ชำระหนี้แทนแต่ให้รับผิดชอบเพียงยอดเงิน ๑,๘๐๐ บาท กับให้จำเลยทั้งสองร่วมกันใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความ ๓,๐๐๐ บาท ค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีให้เป็นพับ ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก./

นายณรงค์ จันทรดำรงกุล

นายพรชวุฒิ นิยมไพบูลย์

ณัฐชกรณ พิมพ์/ทาน

ศาลยุติธรรม Court of Justice